

Love-kirjat on sangen ilahduttava ilmiö suomalaisessa kustannustodellisuudessa. Sen julkaisuohjelma täyttää niitä aukkoja, joita suurfirmat jättävät. Ja niitähän on. Ennestään piirtäjänä ja sarjakuvantekijänä kannuksensa ansainneelta (vaikkapa Kyynelten tie, 1971) on nyt ilmestynyt uusi teos. Makuasia nimittäkö sitä sarjakuvaksi vai kuvakertomukseksi. Jollei sitä sarjakuvaksi laskettaisi-kaan, niin lähellä sarjakuvaa se kuitenkin on.

Valot on kuvarunoelma kaupungista. Kaupunki elää yöllistä elämäänsä. Aarniala ei miljööttään paljo sääli. Suurkaupungin yössä elää rikollisuus, väkivalta, prostituutio, tuska ja yksityisen ihmisen avuttomuus. Luokkarajat ovat kärjistyneet, kansa vaeltaa virkavallan, mainonnan, rahan ja vartioliikkeiden susikoirien ikeen alla. Raharikkaat ajavat takseilla hienoihin ravintoloihinsa strip-teasea katsomaan, portsari kumartaa, vaikka asiakkaalla olisi housut kintuissa. Tavallinen kansa taas juo baarissa kaljaa ja käärii sätkää. Kadunmiehen kimpouun poliisi käy, turkki päällä kulkevalle se on ystävällinen. Mutta unelmat elävät. Lopulta, pitkän sateen jälkeen on ilmapiiri puhdistunut, linnut alkavat lentää ja unelmat alkavat toteutua.

Aarnialan piirrosjälki on kuvaamansa aiheen mukaisesti synkkäsävyyistä. Yömaailman kuvat ovat pääosiltaan mustia. Sen lisäksi on käytetty vain valkoista, kaikki muut sävyt puuttuvat tyystin. Kuvituksen tekninen toteutus sopii hyvin yhteen sen arvomaailman kanssa, mustaa ja valkoista. Pikkutarkkaa ei kuvitus ole. Aarniala on kuvannut enemmänkin asioita, kokonaisuuksia ja tapahtumia kuin yksityiskohtia.

Kokonaisuudessaan kirja on melko mukiinmenevä, vaikka sen räikeä tendenssi varmasti joitakin lukijoita vierottaa. Kustantajaa kannattaa kiittää julkaisemisesta kulttuuritekona, tuskinpa tätä kirjaa voittojen maksimoinnin hengessä on julkaistu.

Lopuksi voi toivoa, että seuraavalla kerralla kannet kiinnitettäisiin paremmin, nyt ne jäivät kouaraan jo ensimmäisellä lukukerralla.